

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **R. H.**
bytem x
toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici
zastoupený Mgr. Martinou Jelínkovou, advokátkou
sídlem Prvního pluku 320/17, 186 00 Praha 8

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 2. 2022 č.j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 17. 8. 2021. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů žalobci odňala od 16. 9. 2021 invalidní důchod.
2. V žalobě žalobce namítal, že se mu ve výkonu trestu nedostává odpovídající zdravotní péče, dokumentace jeho zdravotního stavu po dobu výkonu trestu neodpovídá skutečnosti, což je jednak dáno odnětím žalobce z péče jeho psychiatricky MUDr. x a jednak obecně nižší kvalitou zdravotní péče ve výkonu trestu, zejména sníženou pozorností, která je věnována psychickému stavu odsouzených. Měl za to, že je třeba trvat na tom, aby byl vyšetřen řádně, osobně, prostřednictvím lékaře, který není zapojen do lékařské péče ve Vazební věznici Litoměřice.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Praze, která je ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
4. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 8. 2021 č.j. X, námitky žalobce ze dne 12. 11. 2021, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 2. 2022 č.j. X. V soudním spise se pak nachází posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 27. 7. 2022 ev. č. : SZ/2022/1373-PH-18.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 27. 7. 2022 bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.
6. Při jednání konaném dne 23. 8. 2022 k závěrům posudku neměla připomínky zástupkyně žalované, zástupkyně žalobce setrvala na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba není důvodná.
8. Soud posoudil předmětnou věc takto:
9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní

stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

11. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného psychiatra podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobce, mimo jiné uvedla, že: „x letý absolvent střední průmyslové školy strojní s maturitou pracoval jako x. T.č. je ve výkonu trestu. Byl posuzován k výkonu středoškolsky odborných prací, práci zejm. administrativního charakteru.

V roce 2006 nebyl posouzen plně ani částečně invalidní dle tehdy platné legislativy.

V roce 2018 nebyl posouzen invalidní dle současné legislativy.

V roce 2020 byl posouzen invalidní ve třetím stupni pro těžkou depresivní poruchu. Jednalo se o reaktivní depresi, invalidita třetího stupně byla významným posudkovým nadhodnocením.

Dne 2. 8. 2021 nebyl posouzen invalidní ani v prvním stupni, a to ani v řízení o námitkách na námitkovém oddělení ČSSZ v 02/2022.

V době vydání napadeného rozhodnutí, t.j. ke dni 17. 2. 2022 byl posuzovaný sledován a léčen na psychiatrii. Dle opakovaných nálezů z psychiatrie se jednalo o poruchu osobnosti a poruchu přizpůsobení. V minulosti uváděná těžká depresivní symptomatika již u posuzovaného přítomna nebyla. Dle klinického vyšetření psychiatrem byl posuzovaný orientován. Nebyly popsány projevy úzkosti, deprese. Projev byl dominantní, naléhavý, sebestředný. Verbální projev byl koherentní. Suicidální myšlenky přítomny nebyly. Nebyly také přítomny psychotické fenomény. Vnímání bylo bez poruchy, myšlení bylo rovněž bez hlubší poruchy. Dle nálezu v celkovém projevu dominovala smíšená porucha osobnosti a účelové tendence.

Stav po akromioklavikulární luxaci nedominantní levé horní končetiny v roce 2019, která byla řešena osteosynteticky v r. 2019, s následným odstraněním osteosyntetického materiálu, byl stabilizován a bez poruchy funkce.

Páteř posuzovaného nebyla dle dokumentace výrazněji omezena. Nebyly popsány známky silnějšího kořenového dráždění a parézy končetin. Dle prohlášení zdravotnického zařízení vazební věznice Litoměřice ze dne 10. 9. 2021, se posuzovaný odmítl podrobit vyšetření EMG. Příčina benigního parosystolního vertiga řešeného v minulosti, nebyla objektivizována. CT vyšetření bylo v normě. Vertiginózní syndrom byl tehdy dáván do souvislosti s chlamydiovou a mykoplasmatickou infekcí. Chronická herpetická infekce popsána v roce 2006 a hyperbilirubinémie neměla posudkový dosah.

K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla porucha osobnosti a porucha přizpůsobení.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapit. V, pol. 7a) příl. k vyhl. 359/2009 Sb. v pl.zn. a činila 10%. Ostatní onemocnění posuzovaného neomezovala nad rámec základního postižení. Pro uplatnění § 3 výše uvedené vyhlášky nebyl shledán posudkově-medicínský důvod.

Posuzovaný nebyl invalidní.

Komise hodnotila v rozporu s posudkem lékaře OSSZ, ve kterém hodnoceno dle kapit. V, pol. 4b) na psychotické onemocnění ve smyslu afektivních poruch, které u posuzovaného nebyly zjištěny, a také v rozporu s posudkem lékaře námitkového oddělení ČSSZ, kde hodnoceno dle kapit. V., pol. 5b) na neurotické poruchy. Neurotické poruchy ve smyslu depresí sice v minulosti uváděny byly, nicméně v době rozhodné pro posouzení již nebyly přítomny a nebyly uváděny ani v aktuálních diagnózách.

Posuzovaný byl schopen práce s využitím své středoškolské kvalifikace, schopen práci administrativního charakteru, které již v minulosti vykonával.

K žalobě sděluje komise, že posouzení proběhlo na základě objektivně zjištěných skutečností obsažených v lékařské dokumentaci. Vyjádření se k dostupnosti, rozsahu a kvalitě poskytované péče ve výkonu trestu je mimo kompetence posudkové komise.

Datum zániku invalidity určila komise lékařským nálezem ze dne 6. 11. 2020.“

Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 27. 7. 2022 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Posudková komise, která zasedala v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky-psychiatřky, k datu vydání napadeného rozhodnutí zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla porucha osobnosti a porucha přizpůsobení. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapit. V, pol. 7a) příl. k vyhl. 359/2009 Sb. v pl.zn. a činila 10%. Ostatní onemocnění žalobce neomezovala nad rámec základního postižení. Pro uplatnění § 3 výše uvedené vyhlášky nebyl shledán posudkově-medicínský důvod. Při vypracování posudku vycházela komise především z posudkově významných odborných nálezů. Žalobce neshledala posudková komise invalidním.

12. Jak již bylo uvedeno výše, soud při přezkumu neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze z 27. 7. 2022 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce proto není žádných pochyb.
13. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti neshledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. srpna 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně